

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

မွတ်စလင်ကစနိဒနီ

၁၁၇

မွတ်စလင် သပြိတ်နည်းကျမ်း

ပြုစုသူ

ဆရာကြီး အိမ်အိဘဏ္ဍာန်

(မော်လမြိုင်)

(၁)

မထမအကြိမ်

၁၉၇၈-ခုနှစ်၊ ဇေဇေတီဝါရီလ

ရက်စေ့ ၅၀၀၀

စမ္မဒါန

ဘာသာရေးဆိုင်ရာခွင့်ပြုချက်(၁၇၈၀)

ကင်းလွတ်ခွင့်အမှတ်(၀၃၁၇၉)

အဖူးရိုက်-ယဉ်မင်းတန်း

ဤစာအုပ်ကို ဓာနကြီးသောဘာသာရပ်၊ အမှတ်-၁၇၊ မြို့ပတ်
သမ်း၊ ခြိုင်းဝန်းကင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့မှထုတ်ဝေပြီး၊ ဒေါ်ခင်ကျေး
(၁၉၈၈) ခုနှစ်-၄၊ မြရာကုန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ရိုက်နှိပ်

كُلُّ نَفْسٍ اِلَىٰ رَبِّهَا رَاةٌ

Arabic text in a smaller script, likely a translation or commentary on the verse above.

အချိုး နိဒါန်း။

မနုဿ လူသားဟူသမျှ မွေးတနေ့ သေတနေ့ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ဘေးခြင်းတရားကို မည်သူမှ မလွန်ဆန်နိုင်ပါ။ အစွဲလာင်တာသာ
 မှာ မသောကို လေးလေးစားစား။ ဂုဏ်ရှိရှိ၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း။
 ဖြစ်သန်ပြန်သော အဝတ်များကို တရားနည်း လမ်းစဉ်စည်း
 ကမ်း စနစ်အရ ဝတ်စည်းစေပြီး သင်္ဂြိုဟ်ယူပါသည်။ သူ့နှင့်
 ပတ်သက်ပြီး ဆောင်ရွက်ရမည့် ဓရချိုးပေးခြင်း
 ခြင်းများကို မည်သူ့ကိုမူအားမကိုး ကို

ဆာသကို သားများ နောက်ဆုံးပြုစုခြင်းဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း
မှာ ကြံ့မြတ်သော ကုသိုလ်ပင် ရမည်။ သားရင်း သမီးရင်း
မရှိမှီက တူရင်း တူရင်းတို့က မတူနှင့်မသုပ် ချေ့ဦးချေ့ရွက်
အပြစ် ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထိုသို့ မိသားစုတိုင်း ဆောင်ရွက်
ကြပါက မိမိတို့ မိသားစုမှာ ကမ္ဘာ့သောကမှာလည်း ကိုယ်၍မီး
နောင်ဘဝမှာလည်း ကုသိုလ်အကျိုးအပြတ်အထူးရကြပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် မသားရေချိုးပေးခြင်း၊ တဖန်
ဆာသတ်ငတ်စည်းပေးခြင်း များကို မှုစုလင်မိ ဟောမိန့်အတိုင်း
နားလည်ရမည်။ ဆီရမည်။ တတ်ရမည်။ မသားကို တရိုတသော
ကိုင်တွယ်ရမည်။ ရှိစရာ ကြောက်စရာမဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်များ ဗမာလူမျိုး ဖွတ်သလင်များ ၎င်းကိစ္စကို
သောသိုတ် မဆီမဆိုင်နေတတ်မှုကြောင့် လူတန်းစားဟမျိုး
ပေါ်ပြီး ၎င်းတို့လုပ်ပေးမှ မသားကိုအချိန်နှင့် ချရပါသည်။
၎င်းတို့ ခရီးလွန်နေပါက၊ မရှိပါက မသားကိုအချိန်နှင့်မချနိုင်။
မျက်နှာငယ်နှင့် မကိုင်တတ်လေ့ပ်တတ် ဖြစ်နေကြပါသည်။ သို့
လေတတ် ထိုကိစ္စမျိုးကို ကြေးတန်းစားလူမျိုး မရှိသင့် မရှိအပ်။
မရှိထိုက်ပါဘဲလျှင် ကျွန်တော်ကျွန်မတို့ ပေါ့လျော့မှုကြောင့်
ဟာကွက်ပြီးတရပ် ပေါ်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် ဤမွတ်လင်၏ မသားသဂြိုဟ်နည်း
ကျမ်းဝယ်တို့လ လာပြီး ကျား-မ မဟု နားလည်ရမည်။ နား

လည်ရန်၊ ဖတ်ရန်၊ ဆီရန် ကိုယ်စီကိုယ်၌ လေ့လာစေခြင်း၊
 အလိုသာ ကောင်းသော မသိအာဘိသဖြင့် ဤကုန်း
 ငယ်ကို ပြုစုဆပ်ပါကြောင်း။

သောသူအားရေချိုးပြီး ကဖန်ဝတ်ဆင်ပေးကာ “ဒေန်”
 ပြုလုပ်ရန် မှတ်မလင်မိ အပေါင်းတို့ မလုပ်မနေရ “ဖရင်စေ့
 ကေဇာယာဟ်” ဟာဝန်တရပ် ဖြစ်ပေသည်။ မှတ်မလင်မိအချို့
 ၎င်း၊ ကာဝန်ကို ဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်းဖြင့် အားလုံးဝပ်တို့မှာ
 ဟာဝန်ကြေကုန်ပါသည်။

လှိုအကွက် ဩဩဂွက်ဆူ ရေချိုးပေးစာတ်ရမည်။ ကဖန်
 ဆုတ်တတ်ရမည်။ “ဂျနာဇာဟ်” ဆူလှာဟ်ဘက်တက် ရမည်။
 ကြေးစာန်းစားလူကို ဝှန်လွှတ်ရမည်။ အဝ္ဗလာမ်သာသာမှ
 လူအန်းစားမရှိပါ။ မရှိရသွား။

ဆရာကြီး အဲဒီအိဘဟုဟင်
 အဝ္ဗလာမ်သာပေပြန်ချီရေးဌာန
 အမှတ်-၁၇၊ မြို့ပိတ်လမ်း၊
 နိုင်းဝန်းကွင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့။

(၆)

၂၀၆

كُلُّ نَفْسٍ اِلَىٰ رَبِّهَا رَاغِبَةٌ

بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ مِنْ حُكْمٍ اِذَا هُوَ

مُتَوَدِّعٌ وَّقَصِيٌّ عَلَىٰ رُسُلِهِ الْكَرِيمِ

စကဏ္ဍသိ

(၁) ဇောရွှေပြန်ပြီး အသက်ရှုမခွင့်ရှိ “စကဏ္ဍသိ”
ဖြစ်နေပြီး ဒူးသောင်နေ၍ နှာခေါင်းကျိုး၊ နားထင်ချိုင့်လာ
သောအခါ ထူမောသည် နောက်ဆုံးအခြေသို့ ဆိုက်ဖောက်၍
ထေ့ခြင်းတရာနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိပြီဟု မှတ်ယူကြရမည်။ ထိုသို့
အချိန်၌ ဣန္ဒာဓာတ်၊ ခြောက်ဘက် ခေါင်းသားပေးပြီး တောင်
ဘက်သို့ ခြေဆင်းစေလျက် မျက်နှာကို “တစ်ဖသာ”ဘက်သို့
အနည်းငယ် လှည့်ထားပါ။

(၂) သေခါနီး “စကဏ္ဍသိ”ဖြစ်နေသူကြား၍ လိုက်သို့
အနာနှင့် အနည်းငယ်အကွမ်းကွာမှာ ထိုင်ကြ၍
ငြိမ် ကလေးမယ် ...

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

[illegible]

မိမာမ္ဗဒ္ဓဘံ ရုက္ခဝ်လူလွယ်” ဆိုပေးကြပါ။

ကလေးမတ်ဘတ်ပါဟု အမိန့်မစုပေးပါလေနှင့်၊စိတ် ကျဉ်းကြပ်၍
 ဒုက္ခရောက်နေချိန် ဖြစ်သဖြင့် ငြင်းဆန်ခြင်း သို့မဟုတ် မသင့်
 မလျှော့သော စကားများပြောခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်မိသည်ကို စိုးရိမ်
 ရ၏။

(၃) လူမမာသည် တခါဟခေါက် ကလေးမဟ်ရှုတ်ဆို မိလျှင် တော်ပေပြီ။ ထပ်ခါထပ်ခါ ရှုတ်ဆိုနေ့နံနက်မလိုပေး၊ နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကလေးမဟ် ရှုတ်ဆိုခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ် သည်။ အကယ်၍ ကလေးမဟ် ဘတ်ရှုတ်ပြီးနောက် လောကီ ဈေးရာတခုခုကို လူနာပြောဆိုမိပါလျှင် လူမမာ နောက်ထပ် တခါဟခေါက် ကလေးမဟ်ဆိုသည်အထိ မလှမ်းမကမ်းမှာ ဆိုင်ကြ လျက် အသံကျယ်ကျယ်ကလေး ကလေးမဟ်ဆိုကြပါကုန်။

(၄) လူမှုမာဏ်အနားမှူး စူရဟ် ဟာစီး(နီ) ဘတ်ပါလျူဒီ
အသက်ငင်(စကုဆုသ်) ဇနီးဒုက္ခ သက်သာပေသာဉ်

(၁)

(၅) အကယ်၍ အသက်ဝင်(စကားသံ) အချိန်၌ မသင့်
မလျော် မသင့်သိုထိုက်သော (ကုဗရီ)ကောများ လူမသေ
ပြောဆိုမိပါလျှင် အများမသိလေအောင် ဖုံးဖိထားကြပါ။
သောသူကွဲကြောင့် ဦးနှောက်ထိခိုက်၍ စိတ်မနူး သူမှာ အပြစ်
မရှိပေ။ လူနှင့် လူတို့ငြိမ်းချမ်းသာသန့် ရစေရန်သာဆုတောင်း
“ဒီအာ”ပြုကြပါ။

အနိစ္စ

(၁) အသက်ထွက်ပြီဆိုလျှင် ခြေလက်အင်္ဂါများကို ပြုပြင်ပေးပါ။ ခြေလက်များကို ကောက်ကွေးနေလျှင် အသားအသားဆန့်ပေးပါ။ ပိတ်စ သို့မဟုတ် လက်နှိပ်ပုဝါဖြင့် မေးဆောက်မှု ဦးခေါင်းကိုလှိုင်းလျက် ခြည့်ထားလိုက်ပါ။ ခြေဖျား 'ကံး' စသွားလေအောင် ခြေနှစ်ခုကိုပူးလျက် ပိတ်စလေးဖြင့် ခြေစုံ ၂-ချောင်းခြည်ပေးပါ။ မျက်စိများပွင့်နေလျှင် အသားအသား မှိတ်ပေးပါ။ ထိုနောက် ပိတ်ပိုင်းတခု ခြုံပေးလိုက်ပါ။ ရေချိုးပေးခြင်း (ကဖန်)အဝတ် ဝတ်ပေးခြင်းနှင့် မြေမြှုပ်နှံခြင်းများကို မြန်နိုင်သလောက်မြန်မြန်ပြုလုပ်ကြပါ။ ရေကိုတကြိမ်သာ ချိုးပေးရန် အကြမ်း အချော ဟူ၍ မရှိပါ။ မလုပ်ရပါ။ မချိုးပေးရပါ။

(၂) မျက်စိမှိတ်ပေးခြင်း။ ပါးစပ်ပိတ်ပေးခြင်းကို ငြိရန် ကိုင်တွယ် ချိန်တွယ်များတွင် ဤအာကို ရွတ်ဆိုရမည်။

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ

“ဗစ္စမလ္လာဟိ၊ အေလာဟ်”

(၃) အသက်ထွက်ပြီးနောက် (မိုင်ယသ်) အလောင်းအနီးတွင် အခမ္ပအကြိုင် (သော်ဗန်အမ္ပေတိုင်) များ ထွန်းပေးပါ။ ကိုယ်မသန့် အမျိုးသမီးများနှင့် ရေချိုးရန် တာဝန်ရှိသူများ သေသုဇာအနား၌ မခန့်ရ။

(၄) အသက်ထွက်ပြီးနောက် ရေမချိုးပေးမီ အလောင်းနားမှာ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် မဘတ်ရ။ အလွတ်နေရာမှာ ဘုဒ္ဓနိုင်ပါသည်။

ရေချိုးခြင်း

ရေချိုးခုံဖြင့် ရေချိုးပေးပါလျှင် ခုံကိုသုံးကြိမ်၊ ဝါးကြိမ်၊ ခုနစ်ကြိမ်ထိ လော်ဗန်သို့မဟုတ် အမွှေးကိုင်ငွေ၊ လော်ဗန်ငွေ၊ ပေးပြီး ခုံပေါ်သို့ အသုတမိုင်ယာသိကိုတင်ပါ။ ရေလုံအဝတ်ပိုင်းကို ခုံပေးပြီး လုံခြည်-အင်္ကျီနှင့် အခြားသောအဝတ်များကို ဓမ္မလံ ပိတ်ပိုင်းအောက်ပိုင်းမှနေ၍ ဆုတ်ပြီး သို့မဟုတ် ကပ်ကျွေးဖြင့် ညှပ်ပြီး ထုတ်ယူပါ။

ပဌမသေသုဏ္ဍား ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ခွာရများကို ဆေးပါ။ ဤသို့ ရေကိုင်မေးရာ၌ မိုင်ယာသိ၏ လျှို့ဝှက် မကြည့်အပ်သော အင်္ဂါများ လက်နှင့်မထိမိရေရန်လက်အိပ်ကလေးကိုလက်စွပ်ဖြင့် (၁၉)ပြုရေကိုင်ပေးရသည်။ ရေကိုင်ပေးပြီးနောက် (၁၉)ပြုလုပ်ပေးပါ။ ၁၉ပြုရာ၌ပလုပ်ကျင်းပေးခြင်း။ နှာခေါင်းထဲတွင် ရေသွင်းဆေးခြင်းနှင့် လက်ကောက်ဝတ်အထိ လက်နှစ်ဘက် ဆေးပေးခြင်းများသည် အလှူးမလိုပေ။ မျက်နှာသစ်ပေးပြီး လက်နှစ်ဘက် တထောင့်ဝေခံအထိ ဆေးပေး၍ လက်ရေရှိဖြင့် ခေါင်းသစ်၍ (မစက်)ပြုပေးပါ။ ကိုနောက် ခြေခွက်စီအထိ

ထောက် နှစ်ဘက်တို့ကို ဆေးပေးပါ။ ဤသို့ (၁၉)ပြုစုပေးသည့် နောက် ဂွမ်းရေစုပ်ပြီး သွား၊ သွားဖုံးနှင့် နှာခေါင်းပေါက် များကို ရေဆွတ်ပြီး သန့်ရှင်းပေးပါ။ သွား၊ သွားဖုံးနှင့် နှာခေါင်းပေါက်တို့ကို ရေဆွတ်ပေးခြင်းသည် အရေးကြီးသောဆည်း (ဟိုက်စ်၊ နီဗားစ်) မီးတိုင်းနှင့် ဓမ္မတာသမာဓိကို ထေဆုံးစေသော အမျိုးသမီးများနှင့် ရေချိုးလိုက်နေချိန် ကွယ်လွန်သူများအား အရေးကြီးပေသည်။

(၁၉)ပြုစုပေးပြီးသည့်နောက် နားဝပေါက်၊ နှာခေါင်းပေါက်နှင့် ပါးစပ်ပေါက်များကို ဂွမ်းဆို့ လိုက်ပါ။ ထို့နောက် ခေါင်းနှင့် မှတ်ဆိပ်မူးကို ဆပ်ပြာဖြင့် ဆေးပေးပြီး ကွယ်လွန်သူ မိုင်ယသ်အား ဝဲဘက်စောင်းပေး၍ ဦးရွက်ပြုတ်ရေ၊ နွေးနွေးလေးနှင့် သုံးကြိမ်ချိုးခါ ခေါင်းမှခြေဖျားအထိ လောင်းချိုးပေးပါ။ ရေများသည် ကြမ်းကို ထိနေသည်အထိ ချောက်ရမည်။ တဖန် ယာဘုက်စောင်းပေးပြီး ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး၊ ခရလောင်းပေးရမည်။ ထိုနောက်ရေချိုးပေးသူသည် မိုင်ယသ်အား အမီပေးလျက် အနည်းငယ်ထိုင်စေပြီး ဝမ်းဗိုက်ကို ခြည်းခြည်း ပွတ်ပေးရမည်။ ဝမ်းဗိုက်မှ အညစ်အကြေး ထွက်သည်ရှိသော် ရေလောင်းဆေးပစ်ပါ။ ထပ်၍ရေချိုးပေးရန် မလိုတော့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် မိုင်ယသ် အလောင်းကို ဝဲဘက်စောင်းပေးပြီး ပရပ်ဖျော်နားသော ခရဖြင့် ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး သုံးကြိမ် သုံးခါ လောင်းလျက် တကိုယ်လုံး ရေသုတ်ပေးပြီး အဝတ်ရေစိလဲ ပေးလိုက်ပါ။

(၁၃)

(၁) မီးရွှားပြတ်ခရ မာလျှင် ရေခန်းနှင့် ရေချိုးပေးနိုင်သည်။ ရေခန်းပူလောင်လောင်ကြီးဖြင့် ရေချိုးမပေးရ။ တော်သင့်ရုံ ရေခန်းသာဖြစ်ရမည်။

(၂) ဆင်စီးပေးခြင်း၊ လက်သည်းလှီးပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုမပြုရ။ ရှိသည်အတိုင်း ရှိစေ။

(၃) (ယိုက်မ်း၊ နိတေးဇ်) မီးတွင်းရှိ အမျိုးသမီး၊ မွေတာလာနေသူ အမျိုးမျိုးနှင့် မရချိုးထိုက်နေသူများ မိုင်ယာသ်မှာ အလောင်းကို ရေချိုးမပေးရ။

(၄) ရေချိုးပေးသူများသည် မိုင်ယာသ်မှာ အပြစ် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုခု၊ ဥပမာ မျက်နှာသမျိုးတမည်း ဖြစ်ပျက်နေခြင်း၊ မိခင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို မြင်တွေ့ကြလျှင် မသိမြင်သူ လူအများအား ပြောပြခြင်းမပြုရ။ မာလွန်အကျ လူသိနတ်ကြား အဖွဲ့ တိုက်သကဲ့သို့ အပြင်(ဂူနယ်)များကိုကျွေးကျွတ်သူဖြစ်ပါသော် အများသံဃေဂတဗျာရကြရန်ပြောဆိုခွင့် ရှိလေသည်။

ကမန် ဘေသူဝတ်စုံ

ပဉ္စမငါးတောင်အပိုင်း ဖြတ်စုလိုက်ပါ။ ဒုတိယတဖြက် ငါး
 ဆောင်စုတ်လိုက်ပြီး ထိုဒုတိယအပိုင်းကို အလျားလိုက်အလယ်
 မှ ဖြတ်၍ နှစ်ပိုင်းပိုင်းလိုက်ပါ။ တပိုင်းအား ပဉ္စမအပိုင်းဖြင့်
 ဆက်ပြီး ချုပ်လိုက်ပါ။ ဤသည်ကို “ကဖနီ”ဟု ခေါ်သည်။
 တတိယလေးတောင်တဖြတ်စုတ်ပြီး ဒုတိယအပိုင်းမှ ကျန်သော
 ငါးတောင်အပိုင်းအလယ်မှ လေးတောင်စုတ်ပြီး တတိယအပိုင်း
 မှာ ဆက်၍ ချုပ်ပါ။ ဤသည်ကို (လုံခြည်) “အိဇားရီ”ဟု
 ခေါ်၏။ ဒုတိယအပိုင်းမှ ကျန်ရှိသော တတောင်ပိုင်းကလေး
 ကို လက်အိပ်နှစ်လုံးချုပ်ပါ။ ဤလက်အိပ်ကလေးများ စွပ်ပြီး
 အလောင်း၏လျှိုငှက်နေရာများကို ဆေးကြောရသည်။ စတုတ္ထ
 စတုတ္ထ ငါးတောင်တဖြတ် စုတ်ပါ။ ထိုအပိုင်းကို ခေါက်၍
 အလည်မှာ ဦးခေါင်းဝင်နိုင်အောင် နည်းနည်းဖြတ်လိုက်ပါ။
 ဤသည်ကို “အင်္ကျီ”ဟုခေါ်သည်။ ယောက်ျားကမန် ဤမျှသာ
 ဖြစ်၍ မိန်းမအတွက်ဆိုသော် ပဉ္စမတဖြတ် သုံးတောင်စုတ်ပါ။
 ၎င်းအပိုင်းကို ရင်စည်းအဖြစ် အနံ့လိုက် စည်းပေးရမည်။
 ဤသည်ကို “ရင်စည်း”ဟုခေါ်သည်။ ဆဌမ တဖြတ်နှစ်တောင်
 စုတ်လိုက်ပါ။ ၎င်းအား အလျားလိုက်အလတ်မှ နှစ်ပိုင်းဖြတ်၍

(၁၅)

အလျားလိုက်ဆက်လိုက်ပါ။ ဤသည်ကို “ခေါင်းစည်း” ဟု ခေါ်သည်။ ၎င်းပြင် ရေလဲပြုပေးရန် ကျား၊ မ နှစ်ဦးစလုံးအတွက် ဆုံးတောင်စီနှစ်ဖြတ်လိုပေသည်။ ဤနည်းအတိုင်း အမျိုးသားကဖန်မှာ ၁၂၂-ရိုက် နှင့် အမျိုးသမီးအသို့ ၁၅-ရိုက် ကုန်ပေမည်။

(၁) အရွယ်မရောက်သေးသော သမီးမိန်းကလေးအတွက် ဆုံးတည်နှင့်သာ ပြီးနိုင်သော်လည်း အရွယ်ရောက်သော အမျိုးသမီးများကသို့ ငါးတည်ဝတ်ပေးခြင်းသည် သာ၍ကောင်းပေသည်။

— ၀ —

အမျိုးသား သုံးတည်၊ အမျိုးသမီး ငါးတည်ကစန့် သေသွေးတော်စုံကဏ္ဍာ

အမည်	အလျား	အနံ့	အရန
ကပ်နီ	၂၂ ဂိုက်	၁၁ ဂိုက်	အနံ့ထိုးသောကြောင့်ဆက်ယူရမည်။
သုံချည်	၂ ဂိုက်	။	။ ။ ။ ။ ။ ။
အင်္ကျီ	၂၂ ဂိုက်	၁ ဂိုက်	× × × × ×
ရင်စည်း	၂၂ ဂိုက်	။	အနံ့ယိုက်မည်းပေးပါ။
ခေါင်းစည်း	၂ ဂိုက်	၁၁ ဂိုက်	အလျားယိုက်မြဲစက်၍ဆက်ပါ။

ကဖန်ဝတ်ပေးနည်း။

ပဌမ “ကပ်နီခင်းပါ။ ကပ်နီပေါ် လုံချည်ခင်းပါ။ (အမျိုးသမီးဆိုလျှင် လုံချည်ပေါ် ရင်စည်းအနံ့လိုက် ခင်းပါ) ရင်စည်းခင်းရသော် ရင်စည်းပေါ် သို့မဟုတ် လုံချည်ပေါ် အင်္ကျီအောက်ပိုင်း ခင်းလျက် အပေါ်ပိုင်းကို ခေါက်၍ ခေါင်းရင်းဘက် ပုံထားပါ။ သို့ဖြင့် ကဖန် ခင်းပြီးပေပြီ။

မိုင်ယဇ်အလောင်းကို ဖြူပေးထားသော ပိတ်ပိုင်းနှင့်အတူ ခင်းထားသော ကဖန်ပေါ်တွင် တင်ပြီး အင်္ကျီ ခေါင်းစွပ်၍ အပေါ်ပိုင်းကို အလောင်းပေါ်တွင် တင်လိုက်ပါ။ ရေချိုးပေးပြီး အုပ်ပေးထားသော ပိတ်ပိုင်းကို အင်္ကျီအောက်မှ ထုတ်ယူလိုက်ပါ။ ထိုနောက် ခေါင်းနှင့် မုတ်ဆိတ် သို့မဟုတ် မေးတို့အား ပရုပ်မျှလူးပေးပါ။ ထို့အပြင် နဖူး၊ နှာခေါင်း၊ လက်ဖွား နှစ်ဖက်၊ ခြေဖွားနှစ်ဖက် (စစ်ဂျီဒါပြုရသောနေရာ) များကို ပရုပ်မျှလူးပေးပါ။ အမျိုးသမီး ဖြစ်လျှင် ဆံပင်များအား ထက်ဝက်ခွဲပြီး အင်္ကျီပေါ် ဝဲယာနှစ်ဘက်တင်ထား၍ ခေါင်းစည်းကို ခေါင်းတင်ပြီး နှစ်ဘက်ဆံပင်များပေါ် တင်ပေးလိုက်ပါ။ မခြည်လေနှင့် ထိုနောက် ရင်စည်းကို ပဌမလက်ပံ

နောက် လကျာဘက်အလွှာများကို ပတ်ပါ။ နောက်ဆုံးတွင် “ကမိနီ” ကို ပဌမလက်ဝဲ၊ နောက် လကျာဘက်ကို ပတ်ပြီး ခေါင်းဘက်တချက်၊ ခြေကချက်၊ ခါးတချက်၊ ပေါင်ဆုံးချက် ပိတ်စေ့ပြီး ချည်လိုက်ပါ။

(၁) အမိဝမ်းမှ အပြင်သို့အသက်ပါလာသော ကလေးအား ထုံးစံအတိုင်း ရေချိုးပေး၍ ကမိနီဝတ်ပေးပြီး ဆွလာသ်လည်း ပတ်ရမေမည်။ နာမည်ပါ ပေးရမည်။

(၂) အမိဝမ်းမှ အပြင်သို့အသက်မပါသော ကလေးကို ကား ရေချိုးပေးရမည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကနော်တစ်ခုပေးရန်နှင့် ဆွလာတစ်ဖတ်ရန်မလိုပေ။ ပိတ်ပိုင်းတခုဖြင့် ထုတ်၍ မြေမြှုပ်ရမည်။

မိုင်ယသ်မယာ အလောင်းသင်းကျိုင်းသို့ အမြန်ပို့ဆောင်သပြီဟုရခြင်း။

မိုင်ယသ် လူသေအလောင်းကို အိမ်မှာ ကြမ်းပူအောင် မယားကောင်း ဆိုရခြင်းအကြောင်းရင်းက ကိုယ်တော်မြတ်စွာ မိုဟာဗွတ်(ဆွ) ဩဝါဒ မိန့်ခွန်းတော်ချေခဲ့သည်။ သောသုဗ္ဗာဏ္ဍတော်စင်ဖြစ်ခဲ့သော် ကောင်းရာသုဂတိ ပန်းတိုင်စခန်းသို့

ဆောလျင်စွာ ဆောက်ရှိခြင်းဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာအဖြာဖြာနှင့်
ပြည့်စုံခံစားစေအံ့။

ဖက်ကယ်၍ စောသူမှာ သူ့ကုယိုလ်နှင့်သူ မသူကော်ဖြစ်အံ့။
ရှင်သူတို့ပရုံးတက် အမြန်တာဝန်ကြစေပြီ။ ၎င်းစံရမည့် ဌာနီ
ဆို ဆောလျင်စွာ ရောက်စေရမည်။

ခေတ်နစ်နစ်ကြောင့် သူခေတ်ငါးစောင့် ရက်လွန်စေပြီးမှ
ဆင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမှာ တာဝန်ကြေကြပေ။

(ဒိုခါရီ၊ မှတ်စုလင်မ်)

တမ်းစင်ဖြင့်တမ်းသွားခြင်း။

(၁) “ဂျနာဇယ်” တမ်းစင်နှင့် တမ်းနည်းမှာ ပဌမ
တမ်းစင်၏ ယာဘုက်ရှေ့လက်တမ်း တမ်း၍ ဆယ်လှမ်းလျှောက်
ပြီး ဝဲဘက် နောက်လက်တန်း တမ်း၍ ဆယ်လှမ်းလျှောက်ရ
မည်။ ဤအတမ်း ၄၀- ဇာပါတ်တမ်းပြီး ဤနည်းအတိုင်းသာ
တမ်းသွားရမည်။

(၂) ထမ်းစင် “ဂျနာဇာဟ်” ထမ်းလျက် ခပ်သုတ်သုတ်
အားရမည်။ သို့သော် မိုင်ယသ်အလောင်းလှုပ်သည်အထိလည်း
မမြန်စေရ။

ဂျနာဇာဆွလ္လာတ်မသက်ထိုက်သူ။

အကြင်သူ မိမိတို့ယ် သေကြောင်းကြံစည်ခြင်းဖြင့် သေဆုံးခဲ့
သော် ယိုဆေသူအလောင်းအကွက် ဂျနာဇာဆွလ္လာတ်ဝတ်ပြုမှု
မပြုရ။

(ဗိုဇာနီ၊ မှတ်ဆလင်မ်)

အမိဝမ်းကွင်းမှ အသက်မပါ မွေးဖွားလာသူကလေးများ
အတွက်လည်း ဂျနာဇာဆွလ္လာတ် မသတ်ရ။ ဘက်ရန်မလိုပါ။
ဂျနာဇာမသတ်ဘဲ လာဂြိုဟ် မြေမြှုပ်လိုက်ရမည်။ မှတ်ဆလင်မ်
ထဦးတယောက် အပြီးအပိုင် မွေးစားထားသော လူမျိုးကဲ့
သုတ်သုတ်ခြားကလေး အရှယ်မရောက်သေးသော သူငယ်သေဆုံး
“ဝဖါတ်” ဖြစ်ရှာပါက မွေးစားအုပ်စုစိမ်းဆူ မှတ်ဆလင်မ်က
မိမိနည်းတူ ဝေခိုးချိုးပေးခြင်း၊ ကဖန် ဝတ်ဆင်စေပြီး ဂျနာဇာ
ဆွလ္လာတ်သတ်ရွတ်ပြီး “ဒေန်” သဂြိုဟ်ခြင်းပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဂျပန်ဘာသာစာပေ

ဂျပန်ဘာသာစာပေကို ဝတ်ပြုရန် ထူးခြားစွာလောင်းကို ခံမြင့်
သို့ ထမ်းစင်ပေါ်မှ ထားရမည်။ ဦးခေါင်းကို မြှောက်တက်
ထား၍ ခြေကို တောင်တက်သို့ထားရမည်။ ဂျပန်ဘာသာစာပေ
(ဝတ်ပြု)ပြီး "ဂျပန်ဘာသာ" ဟု မျက်နှာပြင်မှစ၍ ဂျပန်ဘာသာစာပေ
မိုင်းယပ်စောသည့်အတိုင်း အလွယ်တကူဖြတ် ဖတ်တတ်ပါ။ နား
ဆူလောင်း၊ မိုက်အပြုခြင်းသာ မည်ပေသတည်း။

တတန်း၊ တံးတန်း၊ ငါးတန်း၊ ခုနစ်တန်း၊ စတန်းခြင်
လူများ များသလို နည်း နည်းသလို တန်းစီလျက်တက်ရမည်။
"ကျွန်တော်မျိုး အလွယ်တကူဖြတ်အတက် ဤဂျပန်
ဘာသာစာပေကို ရှေ့ဆောင်လျက်ရှိသော အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ
တစ်ပါး" ဟု နိယာယ်ပြုကာ အသံထွက်အတိုင်း ဂျပန်လိုက်
များက တိုးတိုး "တပ်ကစီရိယသံဃာ ဟု အပ်စေရန်" ဆိုကြ၍
နားနှစ်တက်အထိ လက်နှစ်ဘက် မြှောက်၍ ချက်အောက်
ပိုက်ပြီး ရှေ့ဆောင်ရော နောက်လိုက်တို့ပါ "ဂျပန်" တိုးတိုး
ဆိုကြရမည်။

(၂၂)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
وَبِإِثْرِكَ أَسْمِعْ وَتَعَالَى جَدُّكَ
وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

(ဆနာ)

စွယ်စားနုက၊ အလ္လာဟူမ၊ ဝဟေဟမ်ဇေ့က၊ ဝသဘားရ-
ကပ်စ်မိုးက၊ ဝသအာလာ၊ ဂျဗ္ဗုက၊ ဝ-ဂျဗ္ဗု ဇနားဆိုက၊
ဝလာအေလာဟ၊ သိုင်းရိုက၊

(ဆို-အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၊ ကျွန်တော်မိုးသည် အသျှင်
မြတ် စင်ကြယ်တော်မူကြောင်း ဝန်ခံမြက်ဆိုပါ၏။ ၎င်းပြင်
အသျှင်မြတ်၏နာမတော်သည် ကျက်သရေမဂ်လာအဖြာဖြာနှင့်
ပြည့်စုံပါပေသည်။ ၎င်းပြင် အသျှင်မြတ်၏ ထွဋ်မြတ်မူသည်
မြင့်မားလှပါသည်။ အသျှင်မြတ်၏ ချီးကျူးခြင်းအပေါင်းသည်
ကြီးကျယ်လှပါသည်။ ၎င်းပြင် အသျှင်မြတ်မှတစ်ပါး ခဝပ်
ကိုးကွယ်ထိုက်သူဟူ၍ လုံးဝမရှိချေ။)

(၂၃)

‘ဆနာ’ ဆိုကြပြီး၊ ‘တပ်ကမီးရဲ’ကို ရှေ့ဆောင်ဆိုပြီး
နောက်လိုက်များပါ တိုးတိုးဆိုကြလျက် ‘ဒရဒီ’ကို ရှေ့ဆောင်
နှင့် နောက်လိုက်တို့ပါ တိုးတိုးဆိုကြရမည်။

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ ۝ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝

(၁၅၆၆)

အလ္လာဟုမ္မာ၊ စုလ်လေအလာ၊ မိုဟမ္မဒ်(န)ဝ-အသောအာ
လေ့မိုဟမ္မဒ်(န)ကမာဆွလ်လိုက်သာ၊ အလာအစ်ဗရာဟီးမ-ဝ

အလှာအားလေ့၊ အစ်ဗရာဟီးမ၊ အင်နက၊ ဟာမီးခွန်းမဂျီးမ။
 အဓိပ္ပာယ်။ ။အို....အလ္လာဟ်အသျှင်၊ အသျှင်မြတ်သည်
 အစ်ဗရာဟီးမ်တမန်တော်နှင့် ၎င်းတမန်တော်၏ သားမြေး
 များအပေါ်၌ ချမ်းသာသုခ ပေးသနားတော် မူသကဲ့သို့ပင်
 တမန်တော်မိုဟမ္မဒ်(ဆွ)နှင့် ၎င်းကျိယ်တော်၏ သားမြေးများ
 အပေါ်ဝယ် ချမ်းသာသုခအပြာပြာ ချပေးသနားတော်မူပါ။
 ကေန်အမှန် အသျှင်မြတ်သည်သာလျှင် ချီးမွမ်းထောပနာ ပြု
 ခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူသောအသျှင်၊ မြင့်မြတ်တော် မူသော
 အသျှင်ဖြစ်ပါသည်။

“အလ္လာဟ်ဟူမ္မဘာရစ်(က်)အလ္လာဟ်မိုဟမ္မဒ်(နီ)၊ ဝအလှာအား
 လေ့မိုဟမ္မဒ်(နီ)၊ ကမားဘာရစ် (က်)သာ၊ အလ္လာအစ်ဗရာ
 ဟီးမ၊ ဝအလှာအာလေ့အစ်ဗရာဟီးမ၊ အင်နက၊ ဟာမီးခွန်းမ
 မဂျီးမ”

အဓိပ္ပာယ်။ ။အို.... အလ္လာဟ်အသျှင်၊ အသျှင်မြတ်သည်
 တမန်တော် အစ်ဗရာဟီးမ်နှင့် ၎င်းတမန်တော်၏ သားတော်
 မြေးတော်တို့အပေါ် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ အပြာပြာ ချပေး
 သနားတော်မူသကဲ့သို့ တမန်တော် မိုဟမ္မဒ်(ဆွ)နှင့် ၎င်း၏
 သားတော်၊ မြေးတော်တို့အပေါ်ဝယ် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို
 ချပေးသနားတော်မူပါ။ ကေန်မုချ် အသျှင်မြတ်သည် ချီးမွမ်း
 ထောပနာပြုခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူသောအသျှင်၊ မြင့်မြတ်
 တော်မူသော အသျှင်ဖြစ်ပေသည်။

‘ခရစ်’ ဖတ်ပြီးနောက် ‘သက္ကမိရ်’ကို ရွေးနည်းတူဆိုကြ
လျက် ရွေးနည်းတူ ဤဒီအာကိုဖတ်ရမည်။

အရှယ်ရောက်ပြီးသော
ယောက်ျား - မိန်းမတို့၏
ဂျနာဇာတ်ဖတ်ရသောဆုဒ္ဓိအာ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَّتِنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا
 وَغَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا
 وَأُنْثَانَا اللَّهُمَّ مِنْ أَحَبِّتَهُ مِنَّا
 فَأَحْبِبْهُ عَلَيَّ الْإِسْلَامِ وَمَنْ
 تَرَفَّقْتَ مِنْهُ فَتَوَفَّ بِعَلَى الْإِيمَانِ

အလ္လဟမ္မဂ္ဂုရ်ခေရ်၊ ယေဟိုင်ယေ နာ၊ ဝမိုင်းယေ ယေ နာ၊
သဌားယေ ခေ နာ၊ ဝ-ဂါး အေးတေ နာ၊ ဝဝူဂီးရေ နာ

ဝကဘီးရေ့နာ၊ ဝကကရေ့နာ၊ ဝကွန်ဗာနာ၊ အလ္လာတုမ္မ၊ မနီ-
ဟပ်ယိုင်းသဟူမင်းနား၊ အယ်ယေ ဟိ-အလယ်၊ အစွလာမေ့ဝ-
မနိသဝပ်ဖိုင်သဟူမင်းနား၊ ဖသဝပ်ဖဟူအလယ်အိမာန်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။အို... အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၊ အသျှင်မြတ်သည်
ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသူတို့အား၎င်း၊
ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ ကွန်လွန်သေဆုံးလွှားတို့ အား၎င်း၊
ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ ရှေ့မှောက်တွင်ရှိနေသူတို့အား၎င်း၊
ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ ကွယ်ရာတွင် ရှိနေသူတို့အား၎င်း၊
ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ ကလေးသူငယ်တို့အား၎င်း၊ ကျွန်
တော်မျိုးတို့အနက်မှ လူကြီးတို့အား၎င်း၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့
အနက်မှ ယောက်ျားတို့အား၎င်း၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့အနက်မှ
မိန်းမတို့အား၎င်း၊ အပြစ်များမှ ချမ်းသာခွင့်ပေးသနားတော်
မူပါ။

မှတ်ချက်။ ။သေသူမှာ ယောက်ျားဖြစ်စေ မိန်းမဖြစ်စေ
ကျားမ-ကလေးများပင်စေ ဘယ်ခြင်းဖြင့် လုံလောက်သည်။
(ဗိုလ်ချုပ်နှင့်မှတ်စုလင်၏ကျမ်း)။

‘မိုင်ဟသ်’ဘေသည် အရှယ်မရောက်သေးသော ကလေး
ဖြစ်ပါလျှင် ဤအာကို ဖတ်ရမည်။

အရှယ်မရှိရက်ဆေးမသော
 သားယောက်ျားကလေး၏
 ဂုဏ်စာဟူ၍ဖတ်ရသောဒုတိယ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرْطًا وَاجْعَلْهُ
 لَنَا آجْرًا وَذُخْرًا وَاجْعَلْهُ لَنَا
 سَائِغًا وَسَائِغًا

အလွှာဟူမူဂျီ အင်္ဂလိပ် လနာ ဖန်လွှာန်း ဝဂျီအင်္ဂလိပ် လနာ
 အင်္ဂလိပ်၊ ဝဇ္ဇဝိရန်၊ ဝဂျီအင်္ဂလိပ် လနာရှုဖအန်း၊ ဝဇ္ဇဝိ
 ရှုဖအန်း။

အခိပွားလိ။ အဆို ... အလွှာဟူအရှင်မြတ်၊ အသျှင်မြတ်သည်
 ဤကလေးအား ကျွန်တော်မျိုးတို့အဖို့ ကြိုတင်ပို့ထားသော
 (ကောင်းမှုကုသိုလ်) ဖြစ်စေတော်မူပါ။ ၎င်းနောက် အသျှင်
 မြတ်သည် ဤကလေးအား ကျွန်တော်မျိုးတို့အဖို့ အကျိုး
 ကုသိုလ်သည်၎င်း၊ ဘိုးမိုးထားသော (ကုသိုလ်ကောင်းမှု) အရ
 အခဝေးသည်၎င်းဖြစ်စေတော်မူပါ။ ၎င်းအပြင် အသျှင်မြတ်

သည် ဤကလေးများ ကျွန်တော်မျိုးအတွက် ချစ်ကမ်းသူ
အဖြစ်နှင့် ချစ်ကမ်းခြင်းခံရသူအဖြစ် ခန့်လီးပေးဆနားတော်
ပူပါ။

‘မိခင်သည်’ ယေသုသည် အရွယ်မရောက်သေးသော သမီး
မိန်းမလေးဖြစ်ခဲ့သော် အသက်ပါ သားယောက်ျားကလေး

မိသားစုတစ်ရပ် **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** နေရာမှာ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** နှင့်

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ သား **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

ဆိုကြရမည်။ အပြီး၌
ဧည့်သည်များ ‘သက္ကဗ္ဗမီးရီ’ဆိုကာ ပဌမအာသက် နောက် စုံထက်
ခံသပ်လှည့်ကြရမည်။ ပဌမဆုံး သက္ကဗ္ဗမီးရီမှအပ ကျန်သက္ကဗ္ဗမီးရီ
များဖတ်ချိန်တွင် လက်မမြှောက်ရပေ။

မှတ်ချက်။ ၁။ သက္ကဗ္ဗမီးရီ ၄ ကြိမ်အစား ၅ ကြိမ် ဆိုပါ
ကလည်း ဂျနာရယ်ကလေးပျက်ပါ။ ရော့ပေါက် ဖြည့်စို့ရမည်။
သမားလို့ ပြီးမှ ရော့ဝကြောင်းတိပါက ပြန်ဖတ်ရမည်။

မြို့ဝန်ခြင်း

“မိုင်းယသ်” သေသူအား ပြုပြန်ရာ (ကဗရ်) ဂူသည် “မိုင်းယသ်” ၏ အရပ်အမောင်း ထက်ဝက်ထက်မဝိမ့်ရ။ အရပ်အမောင်း ထက်လည်း ပိုမနက်ရ။

“ကဗရ်” တူးပြီး ထမ်းစင်ကို (ကစ်ဗလာ) အနောက်ဘက်မှ ထား၍ “ကဗရ်” တွင် ဆင်းကြသူများကလည်း ထမ်းစင်ရှိရာ “ကစ်ဗလာ” ဘက်သို့ ပျက်နှာမှု၍ “မိုင်းယသ်” အား “ဂျနာဇာဟ်” ထမ်းစင်မှ “ကဗရ်” တွင်းထဲသို့ ချလှူကြရမည်။ “ကဗရ်” ခွဲထားချိန်မှာ -

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

“ဗစ္စမစ်လ္လာဟ်၊ ဝအလာမစ်လ္လာသ်၊ ရူလ်စ်လ္လာဟ်” ဆိုခြင်းသည် “မူတ်စဟဗ်” ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးအလောင်း ဖြစ်ပါလျှင် ပိတ်ကာ၍ “ကဗရ်” ထဲချခြင်းသည် “မူတ်စဟဗ်” ဖြစ်သည်။ အလောင်းကို “ကဗရ်” ထဲထားပြီး ပိတ်စများဖြင့်ချည်နှောင်ထားသည်ကို ပြောရမည်။ “ကစ်ဗလာ” ဘက်သို့ စောင်းပေးရန် ဝဲဘက်ကျောအောက် ခြေလုံးများ ထားပေးခြင်းသည် စွန့်သီး ဖြစ်သည်။ ၎င်းနောက် ဝါး၊ သစ်သားတို့ဖြင့် “ကဗရ်” ကို

အုပ်ပြီး ခေါင်းရင်းသက်မှစ၍ မြေဖိုပါ။ လူတိုင်း လက်နှစ်သက်
ပြင် မြေကြီးများယူလျက် ဖိုရမည်။

ပဌမအကြိမ် မြေသည့်သောအခါ
မင်္ဂလာသတ်ကံနာကုန်မိ၊

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ

ဒုတိယအကြိမ်မှာ...
ဝမ်းသာနုအင်း ဒုက္ခနိမိ၊

فَمِنْهَا نَقَّيْنَاكُمْ

တတိယ
အကြိမ်မှာ

وَمِنْهَا نَخْرُجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

မင်္ဂလာသတ်ကံနာကုန်မိ၊ သာသနာအောင်ရာ ရွတ်ဆိုရမည်။

၁။ ထို “ကဗရ်” မှ ထွက်သည့်မြေသာ ပြန်လည်ရမည်။
ပိုလည်ခြင်းသည် (မက္ကရုဟ်) ဖြစ်၍ မလည်သင့်ပါ။

၂။ မြေဖိုပြီး ခေဖြန်းခြင်းသည်သာ မွတ်စေဟပ်ဖြစ်သည်။

၃။ မြေမြှုပ်နှံပြီး ခေတ္တတော် “ကဗရ်” နားနေခြင်းနှင့်
ဆုတောင်း ဒိုအာပြုခြင်း၊ သေသူကိုရည်စူးပြီး ကျမ်း
မြတ် “ကုရ်အာန်” ရွတ်ဖတ်ခြင်းတို့သည် “မွတ်စေဟပ်”
ဖြစ်သည်။

နိဂုံး

အစွဲလမ်းတရားတော် အရ သင်္ဂြိုဟ်နည်း ကျမ်းဆုံးခန်းသို့
 ဆောက်ပြီးဖြစ်ပါ၍ အဖန်ဖန်ကျက်မှတ်ပြီး လက်တွေ့အမာလ်
 ကျင့်ကြံဖို့လိုပါသည်။ ကဖန်၊ ဧဖန်ပြီးသည်နှင့် သွားသမီးများ
 အတွက် တာဝန်မကြေသေးပေ။ မိမိ အဘက်နှင့်ရှိစဉ်က မိဘကို
 ယုယသည့်အလား မိဘများရှ် မိတ်ဆွေများကို မိမိ၏မိဘ
 များဟု မှတ်ယူခါ ရိုသေလေးစားစွာဆက်ဆံပါ။ စားကောင်း
 သောက်ကောင်းများကို အခါအားလျော်စွာ ကျွေးမွေးပါ။
 သွားရောက် ပို့ဆောင်ပေးကမ်းပါ။ ဆွန့်တံဆော်ဖြစ်ပါသည်။
 သေသူ မိဘများအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်ရမှုများ ပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်ပြီး ကုသိုလ်ဆာဝါဓ်များ ပို့ ပေးပါ။ ကုရ်
အာန်ကျမ်း ဘတ်ရွတ်သရဇ္ဈယ်ခြင်းများ၊ တာလီလ် ဇာနီး
များ ဘတ်ရွတ်ပြုလုပ်ပြီး အိအာလေဆာဝါဓ် ပို့ ပေးပါ။
 သောကြာဂျိုမိအာ ဆူလားတ်ဝတ်ပြုပြီး သင်္ဂြိုင်းသို့ သွား
 ဆောက် ဗေယာရ(တ်)ပြုလုပ်ကြပါ။

အထူးသဖြင့်ပါ ဆူလာတ်ဝတ်ပြုပြီး အာဟိဟူမ္မာ ခုဗ်
 ဗိနိယမ်ဟိုသ ကမာရပ်ဗေယာ နီဆွဂီရာ မိုအာကိုတောင်းဆို
 ပါ။ မိဘအတွက်ချည်စူးပြီး ဗလီအသင်းကျောင်း၊ ရေဘွင်း၊
 ရေကန်၊ ဆေးရုံများဆောက်လုပ်ရာ ဆွဝါဗေဂျာရီယာ အလှူ
 များ လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ဆာဝါဓ်များပို့ ပေးပါ။ နဖိလ်
 ဆူလ္လာတ်နှင့်ရကဖိုလောက်နိုင်လျှင် နေ့စဉ်အာရှာဆူလ္လာတ်ဖုရစ်
 နှင့် ဆွန့်တံဘတ်ကြပြီး ကုတ်၍ ကုသိုလ်ပို့ကြပါ။

ဝအာခေရို၊ ဝါအိဝါနာ၊ အနီလ်-ဟမ်ရီ-လိလ္လာဟေ-ရမ်
 ဗီလီအာလမိန်း။

ဆရာကြီး အဲလ်ဘီဘဏ္ဍဟင်မ် (မော်လမြိုင်)

အစ္စလာမ်စာပေဖြန့်ချိရေးဌာန မော်ကွန်းမြို့။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၄၀) ကျော်မှ ယနေ့အထိလူအား၊
ငွေအား၊ နှုတ်အား၊ စာပေကျမ်းဂန် ပြုစုခြင်းအားဖြင့် ဗမာ
မူတ်ဆလင်မိများ ဗမာပီပီ မူတ်ဆလင်မ် အတွေးအခေါ်ရမှု
အတွက် မနားမနေ နည်းမျိုးစုံဖြင့် အစဉ်အမြဲ ကြိုးစားအား
ကုန် ပြုလုပ်ခဲ့ပါကြောင်း။

ကျွန်တော်များ အစ္စလာမ်စာပေဖြန့်ချိရေးဌာနက ဂိုဏ်းဂဏ-
ပေါ်တီစုံမလားဘဲ အစ္စလာမ် စာပေဟူသမျှ ကျမ်းဂန်များ
“ဟဒီးယာဟ်” အလှူခွင့်ဖြင့် ဖြန့်ချိလျက်ပါ။ သို့အတွက်
အစ္စလာမ်စာပေ ဖြန့်ချိရေးဌာန၏ စာပေလုပ်ငန်းများကို
အားပေးခြင်းမှာ “အစ္စလာမ့်အိတ်တေ” အစ္စလာမ်ခေါ် အစ္စလာမ်
သာသနာ့ဖြန့်ချိရေးကို အားပေးခြင်းမည်ပေသည်။

အစ္စလာမ်အသိတရား အမြင်တရားနှင့် ကျင့်ရန် ကျင့်ရန်
များကို သိမှတ်စရာများ စုံစုံလင်လင်ဖြင့် ထွက်နေပြီ။

အစ္စလာမ်အလင်း

ဘတ်ပီ

အမှတ် ၅၀/၁၃၀-လမ်း၊ (ဖု-၁၆၆၂၀၊ ၁၆၆၄၀)